

умира. Същото нѣщо разбираме и подъ думата „плътъ“. А Онова пъкъ, което е безсмъртно, ние наричаме или душа, или духъ, или умъ. Безсмъртното е, което расте и се развива у чов'ка. Подъ мощното, силното въ свѣта разбираме Словото. То става видимо, облича се въ плътъта, за да се организира.

И днесъ ние виждаме съвременната химия и физика да изучаватъ материията, но това още не е истинското ѝ изучаване. Че имало пъсъчни зрънца, това още не е изучване. Най-първо вие ще изучавате молекулното състояние на материията. Молекулите сѫ живи единици. Послѣ ще изучавате атомното състояние на материията; атомите сѫ живи единици. Слѣдъ това ще изучавате йоните. И тѣ сѫ живи. Най-послѣ ще изучавате сабионите, които сѫщо сѫ живи единици. Обаче, ние още не сме дошли до онова финно, етерно състояние на материията, съ което се свършва границата на материалния свѣтъ. Послѣ ще минете задъ материалния свѣтъ. Това е една отдалечена областъ, до която единъ денъ ще стигнете. Какво е това състояние на материията, нѣма да го доказвамъ, но ония отъ васъ, които иматъ будно съзнание, единъ денъ ще провѣрятъ това нѣщо. Онѣзи, които иматъ заспало съзнание, ще прѣминатъ прѣзъ тази областъ по сѫщия начинъ, като нѣкои пасажери, които прѣминаватъ съ експресъ една хубава областъ, но заспиватъ. Питамъ ги: какво видѣхте? — Нищо. Защо? — Защото заспахме. И българи-тѣ често спятъ по треновете. Гледамъ нѣкой човѣкъ пѫтува, но запушилъ цигара и ужъ гледа, но нищо не вижда. Той се замислилъ въ това врѣме,